

junkturtillæget skal vedtages med forholdsvis korte Mellemrum — det skal jo, som vi nu hører, følge Finansaaret —, og de Tanker kommer ganske naturligt frem: Vil det saa være saaledes, at Regeringen som i dette Tilfælde vil benytte den øjeblikkelige Situation, hvis Omfang og Varighed vi ikke kan overskue, til maaske næste Gang at komme med et Forslag om en betydelig Nedsættelse af Konjunkturtillæget. Det er af stor Betydning, at Statstjenestemændene lige fra den laveste til den højeste gaar til deres Gerning med en Følelse af, at der er et godt Forhold mellem dem og deres Arbejdsgiver, Regeringsmagten, Statsmagten, og det forekommer mig, at der, navnlig efter at mit Parti i Folketinget i Overensstemmelse med Repræsentanter for 33 000 Tjenestemænd havde fremsat et meget beskedent Forslag, havde været en Lejlighed for den højtærede Regering til der at yde dem nogle Indrømmelser. Jeg beklager, at dette ikke er sket. Jeg skal imidlertid ikke stille det Forslag her, som mine Partifæller stillede i Folketinget, og som saa sent som i Gaar blev nedstemt der, da jeg jo ved, hvilken Skæbne det faar, men jeg kan ikke undlade at udtale, at det forekommer mig at være meget beklageligt, at Regeringen ikke har kunnet gaa med dertil, ja, ikke en Gang gaa med til en ny Forhandling med Statstjenestemændene, saaledes som det blev foreslaaet fra anden Side.

J. Chr. Møller: Vi er jo alle sammen enige om Stedstillæget, saa det behøver vi ikke at drøfte videre. Derimod har der baade i det andet høje Ting og nu her i Dag været talt meget om Konjunkturtillæget. Ja, Konjunkturerne kan være baade opadgaaende og nedadgaaende, og hvis man skal angive, hvorledes de er i Dag, kan jeg forsikre, at de er stærkt nedadgaaende, endog saa stærkt, at det desværre vil give sig praktisk Udslag i, at en stor Del af Industrien nødvendigvis maa standse, fordi det ikke kan betale sig at holde den i Gang. Man kan for Tiden med Rette tale om nedadgaaende Konjunkturer, medens man derimod ikke kan tale om Forhøjelse af Velferdsniveauet; det er ganske givet, at dette er gaaet betydeligt ned. Det er ikke nogen ringe Nedgang, der kan spores i de forskellige Fag, den er meget stor, og den skal nok give sig Udslag ved den næste Skatteligning, saaledes som den ærede sidste Taler sagde. Man vil faa at se — og det er desværre en Spaadom, som vil gaa i Opfyldelse —, at

Skattebeløbet i Byerne vil blive betydeligt mindre, end det har været de sidste 2 Aar. Saafremt de Lagre af Raavarer, som ligger her i Landet, skal opføres til de nuværende Priser, vil der ske en betydelig Reduktion i de forskellige Formuer i Byerne, og det vil tillige betyde en meget stor Reduktion i Indtægterne, saaledes at mange af de større næringsdrivende ikke vil kunne svare nogen Skat af Betydning, selv om de hidtil har svaret ret store Skatter. Naar man nu bibeholder Konjunkturtillæget for Tjenestemændene foreløbig indtil 1. April, og naar man saa yderligere regner med Finansministerens velvillige Udtalelser, kan jeg ikke tænke mig andet, end at Tjenestemændene i al Almindelighed vil være tilfredse. Det er naturligt, at Tjenestemændene er interesserede i at faa deres Indtægter forhøjet saa meget som muligt, det kan der ikke siges noget til, men paa den anden Side har vi her en Forpligtelse til at se paa Forholdene, som de er, og undersøge de meget store Udgifter. Jeg ser desværre ikke lyst paa Forholdene, det er min Overbevisning, at naar Skatterne om nogle Maaneder indgaar, vil man faa at se, at der bliver en saa stor Nedgang, at Tjenestemændene vil kunne være overordentlig glade ved at faa Lov til at beholde endnu i nogen Tid det Konjunkturtillæg, de har. Jeg tror for øvrigt heller ikke, at Misfornøjelsen bundet saa forfærdelig dybt, jeg har endog forskellige Steder hørt, at man er veltilfreds med at kunne beholde det nuværende Konjunkturtillæg.

Den ærede sidste Taler (Dahl) mente, at det konservative Folkeparti var med i en „hæsblæsende Iver“ for at faa dette Lovforslag vedtaget; det synes jeg nu ikke, der er nogen Grund til at sige, og jeg tror snarere, man kan sige, at Tjenestemændene kan være ret tilfredse med, at Lovforslaget bliver vedtaget netop nu. I det hele taget er Forholdene saaledes for Tiden, at jeg mener, Tjenestemændene kan være tilfredse. De har, som det blev udtalt af Venstres Ordfører (Ejsing), ikke saa faa Begunstigelser, som man ikke har i det private Erhverv. Det har meget at sige at have faste Indtægter, Pension o. s. v., hvad man jo ikke har i de private Erhverv, og naar saa tilmed de Lønninger, der bydes i Statens Tjeneste, er tæt op imod, ja, mange Steder endog over dem, der gives i de private Erhverv, mener jeg, at Tjenestemændene bør kunne være tilfredse. Jeg haaber ikke, det skal være rigtigt, hvad den ærede sidste Taler udtalte, at Tjenestemændene vil modtage denne Lov med blandede Følelser; jeg haaber tværtimod, de vil være tilfredse og